THE NIGHT

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: НІЧ

GILLETTE 20 — NANDO THE SCRIBE

Так, і тієї ночі ми лишилися самі. Тільки ми вдвох. Я і мій супутник тисячі битв — той, що ніколи не зраджував очікувань, що завжди дозволяв мені справити добре враження. Додана вартість, що заслуговує вічного визнання за цю роль.

Але обережно — я говорю не про собаку. Хоча його ім’я починається на літеру D. Ахахахахах.

Хтозна, скільки ще зустрічей у нас було б. Скільки країн, людних місць і порожніх. Але тепер настав час заплющити очі. Емоцій за день було багато. І плач став способом сказати дякую тим, кого вже не було.

Присутність азійської продавчині квітів, яку я зустрів пообіді біля цвинтаря, повернула мене до спогаду з 1990-х.

Тіхані була молодою і красивою жінкою в борделі в Ханої. Того дня вона повела мене його оглянути — показати своє місце роботи. Для неї це було як показати мені бізнес-центр на 54-му поверсі One Liberty Plaza у Нью-Йорку. Вона не бачила різниці.

Вона пишалася. Була щаслива з того місця. Вона заслужила його і перемогла свою матір, колишню керівницю закладу. Ідеальна родинна структура, можна сказати, — для працівників якогось видавництва.
Вона взяла мене під руку, посадила, запропонувала чай із лимоном і сказала:

Нандо, завжди пам’ятай — атаки у війні ніколи не хочуть негайних відповідей. Ні емоційних. Ні реактивних. Тільки очікування. Очікування, що є донькою раціональної і логічної поведінки, де перемога — твій єдиний

союзник. Перемога — та, що дає тобі насолоду й радість. І часто не просить ціни. Вона робить це з любові. Трохи як ми, з такими чоловіками, як ти.

Роздум був глибокий. Мені знадобився час, щоб його перетравити, — зважаючи на те, що моє невігластво завжди брало гору над розумом останньої жінки на землі.

Я почав усміхатися. Дружина з іншої кімнати спитала, з чого я сміюся. Що я побачив.

Я сказав їй, що це був лише привид.

Привид усередині ночі.

Nando